(1498) "लुट प्रतीघाते" (I-भ्वादिः-749. सक. सेट्. आत्म.)

'लोटते प्रतिघातेऽर्थे स्तेये लुण्टति लुण्टयेत् ।' (श्लो. 74) इति देवः ।
अयं पाठो देवमैत्रेयादीनाम् । क्षीरस्वामी तु द्वितीयान्तं पठित्वा 'लुट' इत्येके, इति वदति ।

लोटकः-टिका, लोटकः-टिका, लुलुटिषकः-लुलोटिषकः-षिका, लोलुटकः-टिका ;
लुटिता-त्री, लोटयिता-त्री, लुलुटिषिता-लुलोटिषिता-त्री, लोलुटिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककुकतिवत् (197) ऊह्यानि ।

(1499) "लुट विलोडने" (IV-दिवादिः-1222. सक. सेट्. पर.)

'—विलोटने' इति क्षीरस्वामी । 'लुठ—' इति द्वितीयान्तः पठितः सि. कौमुद्याम् । धातुकाव्येऽपि (2-66) एवमेव । शतरि-लुठ्यन् इति अस्य प्रयोगोऽपि दृश्यते ।

'णौ लोटयति भाषार्थे, लुट्येल्लोटति लोटने ॥' (श्लो. 73) इति देवः ।
लोटकः-टिका, लोटकः-टिका, लुलुटिषकः-लुलोटिषकः-षिका, लोलुटकः-टिका ;
लोटिता-त्री, लोटयिता-त्री, लुलुटिषिता-लुलोटिषिता-त्री, लोलुटिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि दैवादिकगुध्यतिवत् (405) ऊह्यानि ।

(1500) "लुट संश्लेषणे" (VI-तुदादिः-1381. सक. सेट्. पर.)

[कुटादिः ।

'लुठ—' इति धा. का. व्याख्याने (2-81), 'लुड इत्येके' इति च तत्रोपात्तम् । क्षीरतरङ्गिण्यां धातुरयं न पठितः । अपि तु 'पुट संश्लेषणे' इत्यत्र 'लुट विलोडने इति दुर्गः' इत्युपात्तम् । तत्र टिप्पण्यां "कातन्त्र-धातुपाठे 'लुट संश्लेषणे' इति पाठः, काशकृत्स्ने लुठ—" इत्येवं दृश्यते ।

'णौ लोटयति भाषार्थे लुट्येत् लोटति लोटने ॥' (श्लो. 73) इति देवः ।
लोटकः-टिका, लोटकः-टिका, लुलुटिषकः-षिका, लोलुटकः-टिका ;
लुटिता-त्री, लोटयिता-त्री, लुलुटिषिता-त्री, लोलुटिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि तौदादिककुटतिवत् (204) बोध्यानि ।